

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí složeném z předsedy senátu Vojtěcha Šimíčka, soudkyně Michaely Bejčkové a soudců Radana Malíka, Petra Mikeše, Pavla Molka, Milana Podhrázkého (soudce zpravodaj) a Ivo Pospíšila v právní věci navrhovatele: **B. P.**, proti účastníci řízení: **Státní volební komise**, sídlem nám. Hrdinů 1634/4, Praha 4, o podání navrhovatele označeném jako „*Stížnost na chybné uplatnění paragrafu 49, část první*“,

t a k t o :

I. Návrh se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Dne 10. 10. 2025 obdržel Nejvyšší správní soud podání navrhovatele. Uvedl, že napadá tzv. „nepřiznanou koalici“ hnutí SPD a dalších tří subjektů, které měli své kandidáty na jeho kandidátních listinách – Svobodní, Trikolora a PRO. Český právní řád nezná žádné nepřiznané koalice a § 49 odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů („volební zákon“) vyžaduje dosažení určitého procenta hlasů pro postup do prvního skrutinia přepočtu mandátů. Před zákonem si však jsou všichni rovni a měly by ho dodržovat. Nepřiznané koaliční hnutí se proto dopustilo obcházení zákona. Pro nepřiznanou koalici těchto čtyř subjektů se měla uplatnit 11% hranice pro vstup do Poslanecké sněmovny.

[2] Podle § 87 odst. 1 volebního zákona se může každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen, domáhat ochrany u soudu podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta. Tento návrh lze podat, má-li navrhovatel za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek volby tohoto kandidáta (nebo kandidátů). Z toho vyplývá, že navrhovatel musí v návrhu (1.) označit zvoleného kandidáta (zvolené kandidáty), jehož (jejichž) volbu napadá, (2.) tvrdit

konkrétní skutečnosti, z nichž vyplývá porušení volebního zákona způsobem, který hrubě ovlivnil volbu kandidáta, jehož volbu navrhovatel zpochybňuje, a konečně (3.) označit, jakého rozhodnutí se domáhá, tedy formulovat petit, resp. výrok rozhodnutí soudu.

[3] Protože navrhovatel ve svém návrhu neoznačil ani jednoho ze zvolených kandidátů, jehož volbu napadá, ani neformuloval požadovaný petit, vyzval jej soud usnesením ze dne 14. 10. 2025 (úterý) k odstranění těchto vad. Zároveň jej poučil o tom, že pokud nebudou vady podání odstraněny nejpozději do tří dnů od právní moci usnesení, bude jeho návrh odmítnut.

[4] Usnesení bylo podle § 93 odst. 5 s. ř. s. vyvěšeno na úřední desce soudu dne 14. 10. 2025 (úterý) a toho dne také nabylo právní moci. Navrhovateli bylo zároveň téhož dne doručeno do datové schránky (doručenka na č. l. 6 soudního spisu). Třídenní lhůta pro doplnění návrhu tedy uplynula 17. 10. 2025 (pátek). Navrhovatel však v této lhůtě (ani po jejím uplynutí) žádné doplnění Nejvyššímu správnímu soudu nedoručil.

[5] S ohledem na to soud návrh odmítl, neboť nejsou splněny podmínky řízení, a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

[6] Nad rámec odůvodnění Nejvyšší správní soud odkazuje na nedávné usnesení Ústavního soudu ze dne 24. 9. 2025, sp. zn. Pl. ÚS 36/25. V něm se Ústavní soud problematikou nepřiznaných koalic zabýval a ústavní stížnost jednomyslně v plénu odmítnul jako zjevně neopodstatněnou.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 93 odst. 4 s. ř. s., podle kterého nemá v řízení ve věcech volebních žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Toto usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce Nejvyššího správního soudu (§ 93 odst. 5 věta druhá s. ř. s.).

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2025

Vojtěch Šimíček
předseda senátu